

Týždeň od 3. do 9. novembra

ĎALŠIE SVEDECTVÁ O JEŽIŠOVI

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Ján 3,25–36; Ján 1,32–36; Dan 7,18; Ján 6,51–71; Ján 5,36–38; Ján 7,37–53

ÚVODNÝ TEXT

A ja, keď budem vyzdvihnutý zo zeme, všetkých pritiahnem k sebe. (Ján 12,32)

Ježiš nielen *hovoril* úžasné veci o sebe, o tom, kto je, kto Ho poslal alebo odkiaľ prišiel. On tiež *ukazoval*, kto je, prostredníctvom svojich zázrakov a znamení. Mnohí z tých, čo v Neho uverili, vydali o Ježišovi svedectvo: „Urobí azda Mesiáš, keď príde, viac znamení ako tento?“ (Ján 7,31)

Ježiš svoje slová podporil činmi, ktoré dokazovali pravdivosť Jeho slov.

Postupne však medzi ľuďmi začínalo dochádzať k rozdeleniu. Uzdravenie muža pri rybníku Betesda vyvolalo hnev niektorých náboženských vodcov. Diskusia v Kafarnaume po nasýtení piatich tisícov viedla k tomu, že zástupy Ježiša napokon odmietli. Vzkriesenie Lazára niektorých priviedol k viere, ale v iných vzbudilo nepriateľstvo, ktoré viedlo až k odsúdeniu a poprave Ježiša.

OSNOVA LEKCIE

Tento týždeň sa zameriame na situácie, pri ktorých ľudia boli svedkami Ježišových činov a sami o ňom vydávali svedectvo. Pri každej z týchto udalostí sa odhaľujú niektoré aspekty toho, kým Ježiš skutočne je, a spolu vytvárajú hlbší pohľad na Ježiša ako Mesiáša.

- Ján 3,25–30; 1,32–36: Svedectvo Jána Krstiteľa (nedeľa, pondelok)
- Ján 6,51–71: Svedectvo učeníkov (utorok)
- Ján 5,36–38: Svedectvo nebeského Otca (streda)
- Ján 7,37–53: Svedectvo zástupov (štvrtok)

POKORA DUŠE: ĎALŠIE SVEDECTVO JÁNA KRSTITEĽA

²⁵Medzi Jánovými učeníkmi a istým Židom vznikla hádka o očisťovaní. ²⁶Prišli k Jánovi a povedali mu: „Rabbi, ten, čo bol s tebou za Jordánom a o ktorom si vydal svedectvo, krstí a všetci prichádzajú k nemu.“ ²⁷Ján odpovedal: „Človek si nič nemôže vziať sám, ak mu to nebolo dané z neba. ²⁸Vy všetci mi môžete dosvedčiť, že som povedal: „Ja nie som Mesiáš, ale som poslaný pred ním.“ ²⁹Kto má nevestu, je ženích. Ženichov priateľ, ktorý stojí a počúva ho, sa veľmi raduje zo ženichovho hlasu. Tá moja radosť je úplná. ³⁰On musí rásť a ja sa musím umenšovať.“ (Ján 3,25–30)

V druhej lekcii sme študovali, ako svedectvo Jána Krstiteľa priviedlo k Ježišovi prvých učeníkov: Ondreja, Jána, Petra, Filipa a Natanaela. Nieкто by možno očakával, že Ján Krstiteľ sa po vydaní svedectva o Kristovi stiahne a nadobro odíde zo scény. Ale v Jánovom evanjeliu sa s Krstiteľom stretávame opakovane.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si text Ján 3,25–36. Ako Ján Krstiteľ porovnáva svoju úlohu s Ježišovým poslaním?

Medzi učeníkmi Jána Krstiteľa a nemenovaným Židom vznikol spor o očisťovanie. Pravdepodobne išlo o otázku účinnosti krstu (porovnaj s Mar 1,4.5). Je zaujímavé, že keď za Jánom prídu jeho učeníci, aby im pomohol tento spor vyriešiť, obrátia reč na Ježiša. On totiž „krstí a všetci prichádzajú k nemu“ (Ján 3,26). Nie je ťažké rozpoznať, čo zaznieva medzi riadkami: závideli Ježišovi a ľutovali svojho učiteľa Jána Krstiteľa aj samých seba.

Pre Jána by bolo možno aj oprávnené či pochopiteľné, že sa ho zmocní žiarlivosť, ale nič také sa nedeje. Vie totiž veľmi presne, aké je jeho poslanie. Preto svojim učeníkom pripomína, že on sám sa nikdy za Krista nevyhlasoval. Naopak, prišiel, aby ukázal na Mesiáša, pripravil Mu cestu a vydal o ňom svedectvo (Ján 1,6–8).

Ján Krstiteľ používa ilustráciu svadby. Nazýva sa priateľom ženicha, ktorým je Ježiš. Nevestou je potom Boží ľud (porovnaj s Oz 2,16–23; Iz 62,1–5). A napokon použije slová, ktorými ukazuje, kde je jeho vlastné miesto: „On musí rásť a ja sa musím umenšovať.“ (Ján 3,30)

Text Ján 3,31–36 pokračuje v myšlienkach z predchádzajúcich veršov. Sústreďuje sa však na Ježiša a Jeho svedectvo. Z textu jednoznačne vyplýva nadradenosť Mesiáša (ten, čo je z neba) nad Jeho predchodcom (ten, čo je zo zeme). Aj tieto verše zdôrazňujú myšlienku svedectva. Tí, ktorí prijímajú toto svedectvo a veria v Syna, majú večný život. Tí však, ktorí Ho neprijmú, neužrú život a spočívajú na nich Boží hnev (Ján 3,36). Boh miluje svet a poslal svojho Syna, aby svet vykúpil (Ján 3,16.17). Ale tí, čo odmietnu ponúkaný dar, budú musieť zaplatiť trest za svoje hriechy – večnú smrť.

- Ako sa môžeme naučiť pokore pred Bohom aj pred ľuďmi? Čo sa môžeme naučiť z príkladu Jána Krstiteľa o pokore duše?

APLIKÁCIA

NOVÉ CHÁPANIE MESIÁŠA

³²A Ján svedčil: „Videl som Ducha, ktorý ako holubica zostupoval z neba a spočíval na ňom. ³³Ja som ho nepoznal, ale ten, čo ma poslal krstiť vodou, mi povedal: „Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívať na ňom, to je ten, čo krstí Duchom Svätým.“ ³⁴A ja som videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn.“ ³⁵Na druhý deň Ján zasa stál s dvomi zo svojich učeníkov, ³⁶a keď zbadal Ježiša, ktorý šiel okolo, povedal: „Hľa, Baránok Boží!“ (Ján 1,32–36)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM S príchodom Mesiáša boli spojené rôzne očakávania. Ktoré skutočnosti zo svedectva Jána Krstiteľa boli pre ľudí prekvapujúce? (Ján 1,32–36)

Židia očakávali príchod Mesiáša, ktorý ich vyslobodí z područia Ríma, pod ktorého nadvládou sa židovský národ nachádzal v tom čase už takmer sto rokov. Židia boli presvedčení nielen o tom, že Mesiáš zvrhne a pokorí Rím, ale aj o tom, že z nich samých opäť urobí veľký a mocný národ. Ján Krstiteľ však nazval Ježiša „Baránkom Božím“. Hoci toto označenie priamo poukazovalo na Ježišovu obeť zmierenia, väčšina ľudí tento význam pravdepodobne nepochopila. Mnohí celkom určite nerozumeli, čo má Ján Krstiteľ na mysli.

Ján chcel prostredníctvom svojho evanjelia zmeniť očakávania, ktoré sa u väčšiny Židov spájali s príchodom Mesiáša. Túžil, aby v Ježišovi rozpoznali naplnenie prorociev o prichádzajúcom Kráľovi a o Jeho diele. Mesiáš neprišiel ako politický či vojenský vodca. Prišiel, aby sa obetoval za hriechy sveta. To bol Jeho skutočný zámer. Až potom, keď bude všetko dokonané, príde konečné kráľovstvo (pozri Dan 7,18).

„Keď Ján pri Ježišom krste poukázal na neho ako na Božieho Baránka, Mesiášovo dielo sa objavilo v novom svetle. Prorok si spomenul na Izaiášove slová, podľa ktorých Kristus bol *ako baránok vedený na zabitie*. (Iz 53,7)“ (DA 136; CL 84)

Ján Krstiteľ hovorí, že Krista na začiatku „nepoznal“ (Ján 1,31). Ako teda v Ježišovi spoznal Mesiáša? Odpoveď je, že Ten, ktorý poslal Jána Krstiteľa, mu predtým povedal: „Na koho uvidíš zostupovať Ducha a spočívať na ňom, to je ten, čo krstí Duchom Svätým.“ A ja som videl a vydávam svedectvo, že toto je Boží Syn.“ (Ján 1,33.34) Bol to teda Boh, kto Jánovi Krstiteľovi zjavil, že Ježiš je Mesiáš. Kristus je „Božia moc a Božia múdrosť“ (1Kor 1,24). Poznanie, že Ježiš je Kristus, pochádza od samotného Boha prostredníctvom usvedčujúcej moci Jeho Ducha. Táto téma sa u Jána objavuje často. Spasenie nezískavame štúdiom svetskej filozofie ani prostredníctvom vedy či vzdelania. Spasenie prichádza od Boha do otvoreného srdca, ktoré je vo viere a v poslušnosti odovzdané Ježišovi.

APLIKÁCIA ■ Ako inak by sme mohli spoznať pravdu o Ježišovi ako o našej zmiernej obeti, keby nám nebola zjavená? Prečo je v tomto kontexte také dôležité poznanie Biblie a toho, čo učí o Ježišovi?

PRIJATIE A ODMIETNUTIE

⁶⁰Vtedy mnohí z jeho učeníkov, čo to počuli, povedali: „Tvrdá je táto reč. Kto ju môže počúvať?“ ⁶¹Kedže Ježiš sám vedel, že jeho učeníci proti tomu šomrú, povedal im: „Toto vás pohoršuje? ⁶²A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým? ⁶³Duch oživuje, telo nič neosoží! Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. ⁶⁴No medzi vami sú niektorí, čo neveria. Ježiš totiž vedel od začiatku, ktorí neveria a kto ho zradí.“ ⁶⁵A dodal: „Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, ak mu to nebude dané od Otca.“ (Ján 6,60–65)

V druhej lekcii sme sa venovali nasýteniu päťtisícového zástupu (Ján 6), ale neštudovali sme poslednú časť tohto príbehu.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si text Ján 6,51–71. Ktoré z Ježišových slov mali ľudia problém prijať?

Po zázračnom nasýtení päťtisícového zástupu boli ľudia pripravení vyhlásiť Ježiša za kráľa (Ján 6,1–15). Ale keď sa s nimi neskôr rozprával v kafarnaumskej synagóge, vysvetlil im duchovný význam zázraku slovami: „Ja som chlieb života.“ (Ján 6,35) Následne podrobne vysvetľuje, že tento chlieb je Jeho telom, ktoré dáva za život sveta (Ján 6,51).

Na základe týchto slov ľudia pochopili, že Ježiš sa neplánuje stať ich pozemským kráľom. Svojimi výrokmi nezapadol do predstáv, ktoré si ľudia o očakávanom kráľovi vytvorili. Zároveň odmietli obrátenie, ktoré by zmenilo spôsob ich myslenia a pomohlo im rozpoznať a prijať Ježiša ako Mesiáša. Dokonca aj mnohí z Jeho učeníkov Ježiša pri tejto príležitosti opustili (Ján 6,66).

Z ľudského hľadiska to muselo byť pre Ježiša ťažké. Obdiv a uznanie davu mohlo byť povzbudzujúce a dokonca potešujúce. Ale vidieť, ako sa ľudia odťahujú a dokonca spochybňujú vaše slová, to môže človeka odradiť alebo dokonca zmalomyselnieť. Keď Ježiš videl, ako od Neho odchádzajú mnohí ľudia, opýtal sa svojich najbližších Dvanástich, či chcú odísť aj oni.

Práve pri tejto príležitosti robí Peter svoje úžasné vyznanie, svedectvo o tom, kým Ježiš je a čo prináša: „Ty máš slová večného života a my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“ (Ján 6,68.69)

Učeníci boli s Ježišom niekoľko rokov, putovali s Ním, videli Jeho zázraky, počúvali Jeho kázne. Zo skúsenosti vedeli, že sa Mu nikto nevyrovná. Zakorenilo sa v nich presvedčenie, že nech sú niektoré situácie akokoľvek nezvyčajné, tento človek je Mesiáš – bez ohľadu na to, že ešte úplne nerozumeli, aký je význam Jeho príchodu. Až po Jeho smrti a zmŕtvychvstaní začali chápať, prečo Ježiš prišiel.

■ **Čo sa môžeme z tohto príbehu naučiť o tom, že väčšina sa môže často myliť? Prečo si to musíme uvedomiť najmä v súvislosti s tými aspektmi našej vierouky, ktoré mnohí kresťania odmietajú?**

APLIKÁCIA

SVEDECTVO OTCA

³⁶Ja však mám väčšie svedectvo, ako je Jánovo, totiž skutky, ktoré mi dal Otec, aby som ich vykonal. Samy skutky, ktoré konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec. ³⁷A Otec, ktorý ma poslal, sám vydal svedectvo o mne. Vy ste nikdy nepočuli jeho hlas, ani nevideli jeho tvár ³⁸a jeho slovo nezostáva vo vás, lebo neveríte tomu, ktorého poslal. (Ján 5,36–38)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Evanjeliom podľa Jána sa začína rozprávaním o Slove (*logos*). Už sme sa dozvedeli, že Slovo bolo u Boha, teda u Boha Otca (Ján 1,1). Keď sa Slovo stalo telom, Duch svedčil o Ježišovi tak, že na ňom spočinul pri Jeho krste (Ján 1,32–34). Aj Otec však opakovane vydal svedectvo o Ježišovi počas Jeho pozemskej služby.

Čo sa z úvodného textu (Ján 5,36–38) dozvedáme o Otcovi?

Ježiš spája Otca so skutkami a zázrakmi, ktoré sám vykonal. Veľmi zreteľne ukazuje, že Ho poslal Otec a že o ňom Otec vydal svedectvo.

Aké svedectvo vydáva Otec o Ježišovi na základe týchto veršov? (Pozri tiež 2Pet 1,17.18.)

Mat 3,17

Mat 17,5

Mar 1,11

Luk 3,22

Pri Ježišovom krste sa Otec a Duch pripojili k Synovi. Začiatok Ježišovej služby bol totiž významnou udalosťou. Otec hovorí, že Ježiš je Jeho milovaný Syn, v ktorom má zaľúbenie. V kľúčovom čase Kristovej služby Otec prehovára opäť a túto zmienku nachádzame v Evanjeliu podľa Jána (Ján 12,28).

Udalosti okolo Ježiša speli k vyvrcholeniu. Keďže náboženským vodcom sa nedarilo Ježiša zastaviť a umlčať (pozri Ján 12,19), rozhodli sa, že Ho zabijú. Zástupy však boli z Ježiša nadšené a Ježiša obdivovali. Čoraz viac ľudí počulo svedectvo tých, čo boli svedkami Lazárovho vzkriesenia (Ján 12,17.18), a aj oni začali nasledovať Ježiša. Chceli Ho vidieť dokonca aj Gréci, ktorí prišli do Jeruzalema na sviatok.

Práve pri tejto príležitosti zaznieva Ježišova prosba: „Otče, osláv svoje meno!“ a z neba zaznieva Otcov hlas: „Už som oslávil a ešte oslávim.“ (Ján 12,28)

Už sme spomenuli, že hodinou, keď mal byť Ježiš oslávnený, bola udalosť ukrižovania. Otcovo svedectvo o Ježišovi teda poukazuje na prinesenie veľkej obeti Božieho Baránka za hriechy sveta. Je to vyvrcholenie Ježišovej pozemskej služby. Jeho smrť za nás splatila plnú pokutu za všetky naše hriechy. Keď Ježišovu obeť prijímame vierou, my sami nikdy nebudeme musieť čeliť takému trestu.

APLIKÁCIA

■ **Ježiš prosil Otca, aby Otec oslávil svoje vlastné meno. Nešlo Mu teda o vlastnú slávu, ale o slávu Otca. Prečo? Čo sa z toho môžeme naučiť?**

SVEDECTVO ZÁSTUPU

³⁷Posledný veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: „Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech sa napije ten, ³⁸kto verí vo mňa. Ako hovorí Písmo: Prúdy živej vody budú tiecť z jeho vnútra.“ (Ján 7,37.38)

Ján mnohokrát zaznamenal Ježišove odvážne slová, ktoré vyhlásil o sebe, o tom, kým je a čo prišiel urobiť.

Úvodný text (Ján 7,37.38) je ďalším príkladom toho, čo Ježiš tvrdil o sebe a o tom, čo urobí pre všetkých, ktorí k Nemu prídu. Išlo o prekvapujúce tvrdenia.

Prečítaj si text Ján 7,37–53. Keď sa Ježiš prihováral k Židom, ktorí sa zúčastnili na sviatku stánkov, aká bola odpoveď mnohých zo zástupu? Prečo?

Niektorí povedali, že Ježiš je Prorok, ktorého príchod už kedysi predpovedal Mojžiš (pozri 5Moj 18,15–19). Iní prišli k názoru, že Ježiš je Mesiáš. Takéto tvrdenie však viedlo k roztržke. Ľudia argumentovali, že Mesiáš predsa nemôže pochádzať z Galiley. Každý vedel, že niekto taký by musel byť z Dávidovho rodu a musel by sa narodiť v Betleheme. To všetko však o Ježišovi platilo (porovnaj s Matúš 1–2), hoci mnohí o tejto skutočnosti pravdepodobne nevedeli.

Dokonca aj stráže boli zaskočené a zmätené Ježišovou osobou a Jeho výrečnosťou. Farizeji na ich zhodnotenie situácie reagovali slovami: „Uveril v neho azda niekto z popredných mužov alebo z farizejov?“ (Ján 7,48) Táto otázka dala Jánovi príležitosť znova priviesť na scénu Nikodéma, ktorý sa po stretnutí s Ježišom snažil ochrániť Ho pred intrigami farizejov: „Či náš Zákon súdi človeka, skôr než ho vypočuje a zistí, čo robí?“ (Ján 7,51)

Prijal niekedy Nikodém Ježiša ako Mesiáša? Táto scéna to síce nedokazuje, ale jeho konanie po Ježišovej smrti (pozri Ján 19,39.40) veľmi silne naznačuje, že Nikodém v Neho skutočne uveril.

A tak odpoveď na otázku Ježišových nepriateľov znela: *Áno, v skutočnosti minimálne jeden z farizejov v Neho predsa len veril.*

- **Prečítaj si text Ján 7,49. Čo povedali vodcovia o zástupe, ktorý nasledoval Ježiša? Aké ponaučenie z toho môže pre nás vyplývať?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Cesta lásky* si prečítajte kapitoly „Križa v Galilei“ (DA 383–394; CL 246–254) a „Na vonkajšom nádvorí“ (DA 621–626; CL 402–406).

„*Ku komu by sme išli?* Učítelia Izraela boli v zajatí obradníctva. Farizeji a saduceji sa ustavične škriepili. Opustiť Ježiša znamenalo upadnúť medzi strohých zástancov tradícií a rutinárskeho obradníctva, medzi ctižiadostivých kariéristov. Odvtedy, čo prijali Krista, zažili viac vnútorného pokoja a radosti než v celom svojom predošlom živote. Ako by sa mohli vrátiť k tým, čo sa posmievali Priateľovi hriešnikov a prenasledovali ho? Dlhoočakávali Mesiáša. Teraz prišiel a oni sa nemohli od neho odvrátiť a pridať sa k tým, čo ho chceli zabiť a ich prenasledovali preto, že sa stali jeho nasledovníkmi. *Ku komu by sme išli?* Nemohli sa zrieknuť Kristovho učenia, jeho príkladu lásky a milosrdenstva a odísť do tmy nevery a bezbožnosti sveta. Spasiteľa opustili mnohí z tých, čo boli svedkami jeho obdivuhodných činov. Peter však vyjadril vieru učeníkov: *Ty si Boží Svätý. Už len pomyslenie, že by mali stratiť toto útočisko pre svoju dušu, ich bolelo a desilo. Bez Spasiteľa by zostali napospas temným silám rozbúreného mora.*“ (DA 393; CL 253.254)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Zamyslíte sa spoločne nad zložitou otázkou, prečo niektorí ľudia po vypočutí dôkazov o Ježišovi ako Mesiášovi a o pravdách kresťanstva tieto skutočnosti s radosťou prijímajú, a prečo ich iní odmietnu.
2. Čo môže byť dôležitejšie ako to, že Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy? Ako sme však spoznali túto kľúčovú pravdu? Prostredníctvom vedeckého skúmania, alebo prostredníctvom prírodných zákonov, prirodzenej teológie (Augustín), logiky či rozumu? Aj keď nás takéto skúmanie mohlo priviesť k viere v Boha Stvoriteľa, Prvotnú Príčinu, Nehybného Hýbateľa alebo čokoľvek iné, žiadna z týchto disciplín, či už sama alebo všetky spolu, nás nemohla naučiť tú najdôležitejšiu pravdu, ktorú potrebujeme vedieť: *Kristus zomrel za naše hriechy.* Čo by nás mala skutočnosť, že všetky tieto disciplíny nás nijako nemohli priviesť k tomu najdôležitejšiemu, naučiť o tom, že vo veciach viery a spasenia je práve Biblia našou konečnou a najvyššou autoritou?
3. Prečo môže byť pre posilnenie našej viery dôležité, aby sme hovorili o tom, čo pre nás urobil Boh?